

Samen kerken....

Zijn we onze eerste Liefde vergeten?

Vanaf het moment dat de winter is ingetreden, lijkt het wel of het alleen nog maar regent. De dagen voor Kerst waren grauw en somber.

Iedere dag kijken we misnoegd naar de lucht en doen ons beklag over het feit, dat het alweer regent en waait en onweert en dat de winter heel ver weg is.

Er lijkt geen eind aan te komen want zo'n slechte zomer hebben we in jaren ook al niet gehad. Klagen, kommer en kwel.

Hoe zit het eigenlijk met onze herinnering; Zo'n slechte zomer is het eigenlijk helemaal niet geweest, maar we zijn het alleen zo gauw weer vergeten.

Ons geloof is in vele opzichten te vergelijken met bovenstaand verhaal.

Toen God ons vond en aannam als Zijn kinderen waren we zo gelukkig en zo volmaakt blij dat we het er de hele dag wel over konden hebben; we wilden iedereen laten delen in onze vreugde.

Door de jaren heen zijn we ons leven verder gaan leven en door alle beslommeringen, werkzaamheden, plichten en noem maar op zijn we helaas vaak vergeten hoe het leven was, toen God ons vond. We zijn onze eerste liefde vaak vergeten.

Door onze drukke besognes vergeten we vaak waar het allemaal om te doen is; God's Liefde en de liefde jegens elkaar en Hem te danken voor wat Hij iedere dag weer voor ons doet. Ook al lijkt het dat Hij soms helemaal niet meer aanwezig is in deze wereld, gezien alle pijn en verdriet om ons heen. Maar is dat zo of zijn we de eerste Liefde kwijt.

Is het niet deze eerste Liefde die ons deed opspringen van vreugde en is het niet die Liefde die ons bergen laat verzetten, is het niet die Liefde waar in Openbaring 2 vers 1-5 over gesproken wordt? "Schrijf aan de engel der gemeente te Efeze:

Dit zegt Hij, die de zeven sterren in zijn rechterhand houdt, die tussen de zeven gouden kandelaren wandelt: Ik weet uw werken en inspanning en uw volharding en dat gij de kwaden niet kunt verdragen en hen op de proef gesteld hebt, die zeggen, dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat gij hen leugenaars hebt bevonden; en gij hebt volharding en hebt verdragen om mijns naams wil en gij zijt niet moede geworden. Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde verzaakt hebt."

Laten we proberen weer in ons eigen leven terug te keren naar die eerste Liefde en onze aandacht daar op te vestigen en zodoende onze noodzakelijk werkzaamheden op de juiste waarde in te schatten, zodat niet de werkzaamheden, maar de Liefde jegens God en elkaar weer de eerste plaats in ons leven krijgt.

Alles wat we doen, kunnen we meten aan die grote Liefde en als het daaraan voldoet, hoe vreemd de maatschappij daar soms ook tegen aan kijkt, dan is het naar de wil van God, naar Zijn wil van de eeuwige Liefde.

Ik wens ons allen in 2016 en alle jaren daarna een overvloed toe van deze eeuwige Liefde.

Uw broeder in Christus, Rob Hoogerhuis.

